



**Slovenská agentúra životného prostredia**

Odbor starostlivosti o životné prostredie, environmentálnej výchovy a vzdelávania

Tajovského 28, 975 90 Banská Bystrica

Jana Šimonovičová, Jaromír Helma, Elena Bradiaková

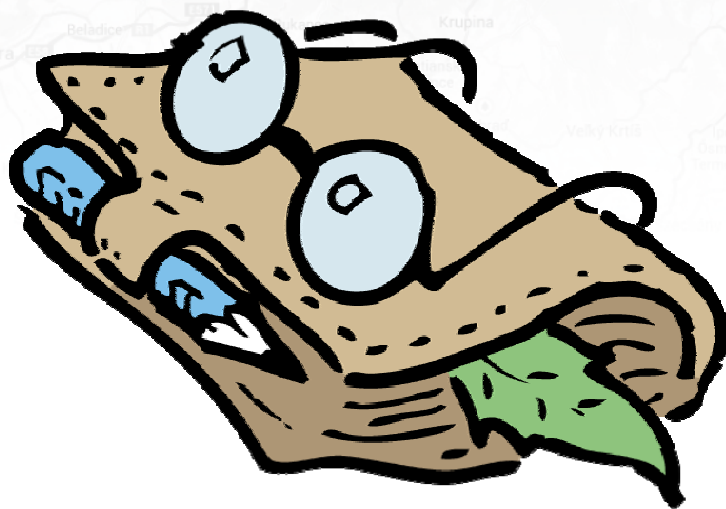
e-mail: info@enviroza.sk, tel.: 048 43 74 195

[www.enviroza.sk](http://www.enviroza.sk)



# SCI-FI

## súťaž o najlepši vedecko-fantastický príbeh



### CENA POROTY

školský rok 2014/2015



## Recyklácia budúcnosti

Samuel Matej, [Mudrlanti](#)

### SCI-FI poviedka

Tá pachuť hliny a čerstvého vzduchu bola neznesiteľná. Plastošrotko **No.1** fíkal na všetky strany. Nedokázal si užiť ani obľúbenú chuť plastu, jemne chrumkavého, krehkého, mierne zmrazeného a zasa zohriateho letným slnkom. „Prečo to ľudia nemôžu vyhodiť niekam, kde to na seba nenaberie toľko organickej špiny?“ pýtal sa sám seba.

Celkom sa však tešil, že jeho návšteva na Zemi nebola až taká zbytočná a zásobil svoju plasto-komoru pochúťkami ako [Polyetylén](#) (PE), [Polyetyléntereftalát](#) (PET), [Polypropylén](#) (PP), [Polystyrén](#) (PS), [Polyamid](#) (PA), [Polyester](#) (PES), [Polyvinylchlorid](#) (PVC), [Polykarbonát](#) (PC), [Akrylonitrilbutadiénstyren](#) (ABS), [Polyvinylidenchlorid](#) (PVDC), [Polytetrafluóretylén](#) (PTFE) a [Plexisklo](#) (PMMA), „mňam“ prehnalo sa mu plasto-hlavou, keď rekapituloval všetky zásoby, ktoré sa mu podarilo zhromaždiť. Nemal veľkú chuť deliť sa s ostatnými, ale jeho veľké plasto-srdce mu to nedovolilo. V svojej plasto-hlave už vymýšľal ako usporiada večierok, kde ako hlavný chod bude ponúkať šalát z [Polyetyléntereftalátu](#), ten má aj on zo všetkého najradšej.

V duchu sa však najviac tešil z toho, že sa na Zemi zdržal iba chvíľu a od miesta, kde pristál, sotva na jeden plasto-krok, našiel nové kopy plastových pochúťok len tak za mestom – to je miesto, kde žije veľa ľudských bytostí, pri lese – takto volajú ľudia miesto, kde rastie veľa stromov, bříf, pri vode, ktorej ľudia hovoria rieka, či potok... „Ešte, že ma tie ľudské bytosti nechtyli!“ – pomyslel si Plastošrotko. Od kedy sa dozvedeli, že existujú plastroboty, ktoré by im pomohli likvidovať plastový odpad začali ich doslova loviť. Misia na Zem bola zakaždým nebezpečná. Ani dnes nebolo isté, či sa vráti na Plastovú planétu, či skončí v divnej miestnosti plnej organických pachov, vôní, ktorej ľudia hovoria kuchyňa a primontujú ho medzi zvláštne stroje, prístroje, na spracovávanie organických vecí, ktoré končia v ústach ľudských bytostí. „Aké smiešne! Keby ste len vedeli ako sa pri tom tvária! Pohmkávajú si a hýbu neustále ružovými čiarkami pod trojuholníkovým výbežkom s dvomi dierkami na strapatej guli so svietiacimi sklenkami.“

„Ľudia sú naozaj smiešne bytosti! Myslia si, že sú dokonalí a nedokážu si poradiť s obyčajnou plastovou fľašou!“ – zamyslel sa.

Každá takáto výprava na Zem bola veľmi nebezpečná, stačila len malá nepozornosť a....



Plastošrotko zacítil na sebe obrovskú ťažkú sieť, zažil nepohodlnú cestu nákladným autom a desivý presun do kuchyne, do ozajstnej ľudskej kuchyne. Počul okolo seba neskutočný piskľavý krik, spev, smiech a snáď všetky zvuky sveta. Takzvané deti ho obkolesili a tancovali, tešili sa a on nechápal prečo. „Tak a teraz sa pre mňa začína ťažký život plasto-otroka. Pravdou je, že to nie je až také zlé, kímia vás skutočnými dobrotami, až hrozí, že dostanete plasto-obezitu.“ To všetko je znesiteľné, len pomyslenie na samotu privádza Plastošrotka do zúfalstva.

„Čo bude s mojim večierkom pre ostatných plastokámošov? Sľúbil som im to predsa! Ako im to vysvetlím?“. Bol z toho veľmi smutný.

Vtom sa otriasol a uvedomil si, že si len nachvíľu zdriemol a všetko čo sa mu premietlo ako krátky film, bol len mikro-plastosen. Skrsla mu v hlave spásonosná myšlienka: „Prečo by ľudia mali plastošrotkov loviť? Prečo by si ich mali na Zemi nechávať? Prečo by mali byť plastošrotkovia na Zemi nešťastní a bez priateľov? Uzavrieme dohodu, či obchod? Ľudia predsa nepotrebujú plasto-odpad! Zem potrebujú chrániť a takýto odpad im len planétu poškodzuje. Zasa my – plastošrotkovia sa týmto odpadom živíme! Chce to len vziať rozum do hrsti a všetci máme šancu byť spokojní.“

Plastošrotko vzápätí zapochyboval - „Nájde sa však niekto tak odvážny, aby uzavrel dohodu s človekom? Tvorom síce zraniteľným, ale toľko obávaným?“

**Samuel MATEJ, 7.A.**

**Základná škola, Komenského 23, Bardejov**